

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. V. Declaratur à Concilio reus mortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Declaratur à Concilio reus mortis.

Christum de immuni accusaverat scelere, videlicet de blasphemia, scelerum omnium architectus Caiphas, cum ecce quasi jam fuisset reus criminis, quærit, qua pœna dignum censeant, dicens: *Ecce nunc audistis blasphemiam: quid vobis videtur? At illi respondentes, dixerunt: Reus est mortis.*

Christus
omniū
sententia
reus
est mor-
tis.

Nunquam æquiores sententiam in reum protulit è suo tribunali ullus Judex, quam Caiphas hic in Christum; tametsi veritatis ignoraret sacramentum. Quid, inquires: hæccine est æqua sententia, Filius DEI reus est mortis? Si dubitatis, audite parabolam. Erat homo quidam, reus læsæ Maiestatis, & ideo coniectus in vincula: lata est in eum à Rege mortis sententia; & iam ad ferale mortis theatrum reus trahebatur à lictoribus trucidandus. Intellexit hoc filius Regis, & misericordia motus, accurrit ad patrem, deprecatus est mortem rei: exauditus est à Patre propter reverentiam; sed hac conditione, ut si reum solvat, & morte absolvat, ipse mortem subeat. Placuit filio patris conditio; quia placuerat reus in oculis eius: solvit vincitum catenis, dimisit è carcere captivum, reum mortis donavit vitâ. Jam primum vos interrogo, qui sedetis pro tribunali Iudices, æquitatis arbitri, Jurisperiti: Audistis historiam de homine isto; quid vobis videtur? Reus est mortis. Sed quia omnis homo est mendax, & diminuta sunt veritates à filiis hominum: accedamus ad illos, qui proximi sunt Spiritui Veritatis, qui docet omnem veritatem, ad Angelos. Quid vobis videtur? Reus est mortis. Sed ut certius constet de æquitate hujus sententiæ, adeamus thro-

Pf. 11. 2.

Ioan. 16.

13.

thronum illius Judicis, à quo non datur appella-
 tio ad alium: illius, de quo scriptum est: *Principi-*
um verborum tuorum, Veritas. O Pater æternè, ser-
 mo tuus veritas est: dic nobis, quid tibi videtur de
 homine isto? Reus est mortis. *Obsecro, ne irasca-*
ris Domine, si loquar adhuc semel: & interrogem fi-
lium tuum, ut proferat & ipse iudicium. Magi-
ster, scimus, quia verax es, & viam DEI in veritate do-
ces, & non est tibi cura de aliquo, nec respicis personam
hominum. Dic ergo nobis, de viro isto, quid tibi vide-
 tur? *Vivit Dominus, Pater meus, quoniam filius mor-*
tis est vir qui fecit hoc. Rectè iudicasti: de ore tuo te iudi-
co. Tu es vir iste. Ah Fili DEI, filius mortis es tu!
 Dixerat Pater tuus, & te consentiente: *De ligno*
scientiæ boni & mali, ne comedas; in quocunq; enim die
comederis ex eo, morte morieris. Vidi quod bonum esset
 lignum ad vescendum, & tuli de fructu illius, & comedi,
 & ecce morior. Jam morte turpissima condem-
 natus, vinctus eram, & solvisti: in carcere, & libe-
 rastitutus, & absolvisti. Quare, tu nunc reus es
 mortis. Clamant hoc homines, iudicant Angeli,
 asserit Pater tuus, tu ipse confessus es, & non ne-
 gasti; reus es mortis. Vade vita mea, morere, quia
 expedit nobis ut unus moriatur homo pro populo, & non
 tota gens pereat. Sic Filius DEI reus est mortis, quia
 voluit esse instaurator vitæ; fecit illum reum
 non crimen, sed amor. Nemo hominum fuit, est,
 vel erit, in quem non inspiravit spiraculum vitæ;
 & ille reus est mortis; O peccator! vir mortis es
 tu, quia tu DEUM fecisti reum mortis. Om-
 nia membra, & ossa corporis tui, si possent hu-
 mana voce resonare, non aliud quàm quod Judæi
 illi clamarent: *Reus est mortis.* Imo verò, sol ipse
 qui te illuminat, terra quæ sustinet, ignis qui cale-
 facit, aqua quæ te abluit, aër qui te refrigerat, ele-

Psal. 118

160.

Ioan. 17.

17.

Gen. 18.

32.

Matt. 22.

16.

2. Reg. 12.

5.

Luc. 7.

44.

Luc. 19.

22.

Gen. 2.

16.

Gen. 3.

Ioan. 11.

50.

Gen. 2. 7.

Creatura

omnia

clamant

pecca-

torem

reum

mortis.

menta singula, condita omnia, si loqui possent, clamarent pariter: *Reus est mortis*. Omnia enim à DEO creata, tibi fuerunt peccanti instrumenta. Erit aliquando tempus, quo quilibet nostrum stabit coram Christo, non ut modò in Concilio Judæorum iudicando, sed iudicaturò. Tunc, si discussis totius vitæ antea actæ operibus, inveniaris in Divinæ Justitiæ trutina minus habens, si convincaris reus, dæmones omnes, & Angeli, & beati in immenso illo theatro, coram omnibus clamabunt: *Reus est mortis*. Hic ipse locus, in quo hæc audis, hoc ipsum tempus, quo audis, te accusabunt, quæd non cognoveris tempus visitationis tuæ. Christi vincula, flagella, columnæ, spinæ, crux Christi, sudor, lachrymæ, sanguis clamabunt una voce: *Reus est mortis*. Quid superest, quàm totte accusantibus, totte condemnantibus, ut subscribat Judex tuus, & ex ore tot testimonium te condemnans, dicat & ipse sententia irrevocabili: *Reus est mortis*. O quàm acriter hic Eusebius Emisenus: *Quo animo stabis desertor ante ducem tuum? perditus ante prætium? qua fronte misericordiam petes. primum de misericordia contemptu iudicandus?* Antequam ergo reus iudicaris è tribunali Justitiæ, accede ad thronum Misericordiæ, ad sedem Sacerdotis, qui potestate à Christo accepta toties reum absolvit, quoties qui se reum accusat. Illic geme, suspira, percute pectus, effunde lachrymas, deplora tuam nequitiam, implora DEI clementiam. Hic te reum absolvet vel una lachryma quod postea non poterit vel pœnarum æternitas. Hinc bene de lachryma pœnitentis D. Laurentius Justinianus: *O lachryma humilis! tua potentia, tuum est regnum. Tribunal iudicis non vereris: non est qui te ad DEVM accedere vetet: si sola in-*

Hom. de
Symb.

Cap. 9. de
lign. vit.

tres,

tres, vacua non redibis. Vincis invincibilem, ligas omnipotentem, inclinas Filium Virginis, cœlum aperis, fugas diabolum. Fateor, sum reus mortis, quia sum peccator: tu reus es mortis, quia peccatorum es Salvator. Ergo morieris tu Domine cœli, ut vivam ego vermiculus terræ? sed antequam pro me iustè reo, tu innocenter reus, mortem oppetas, ego innumerabilium criminum reus, vincētis manibus & pedibus, perfusus lachrymis, confusus pudore, contrito corde, pœnitenti animo, coram te, qui pro me in Concilio iniquitatis pronuntiatu es reus, supplex accedo, & mœstâ voce hoc mœstum carmen occino, cum Sponsa tua, Matre mea Ecclesia: Ingemisco tanquam reus, culpâ rubet vultus meus, supplicanti parce DEVS.

§. VI.

Injuria Christo illata in domo Caipha.

SI unquam mirum fuit, non fuisse turbata elementa omnia, terrarum fabricam, cœlorum machinam, totamque rerum universitatis molem, in antiquum devoluta non fuisse chaos, tunc fuit: cum illud spectaculum in domo Caiphae exhibebatur, ad quod ipsa expallecebat Audacia, metuebat Timor, trepidabat Impudentia, horrebat Crudelitas. Quidquid potes fandi, vel nefandi ad ignominiam, & opprobrium, & ludibrium non tantum animo concipere: sed fingere, audacter cogita; minus erit, quam hic fuerit perpeffus Christus. Unde audet D. Chrysoftomus dicere, nocte illa patefacta fuisse Inferorum claustra, ipsumque Luciferum cum omnibus omnino ad unum usque dæmonibus,